

إِلَهِي إِنَّهُ لَيْسَ يَرُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا حِلْمَكَ، وَلَا يُنَجِّي مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا عَفْوَكَ، وَلَا يُخَلِّصُ مِنْكَ إِلَّا رَحْمَتَكَ وَالتَّضَرُّعُ إِلَيْكَ، فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تُحْيِي مَيِّتَ الْبِلَادِ، وَبِهَا تَنْشُرُ أَرْوَاحَ الْعِبَادِ، وَلَا تُهْلِكُنِي وَعَرَّفَنِي الْإِجَابَةَ يَا رَبِّ، وَارْفَعْنِي وَلَا تَضَعْنِي، وَأَنْصُرْنِي وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي مِنَ الْأَفَاتِ.

خدای من همانا خشم تو را جز بردباری تو باز نمی‌گرداند، و از کيفرت نجات نمی‌دهد جز عفو تو، و از تو رهایی نمی‌دهد جز رحمت و ناله به درگاه تو، پس به من ببخش ای خدای من گشایشی را، با قدرتی که به آن سرزمین‌های مرده را زنده می‌سازی، و ارواح بندگان را نشر می‌دهی، و مرا هلاک مکن، و بشناسان به من اجابت را ای پروردگار، و مرا بالا بر و فرومایه مگردان، و نصرتم ده و روزی عنایتم فرما، و از آفت‌ها تندرستی‌ام عطا کن.

يَا رَبِّ إِنْ تَرَفَعْنِي فَمَنْ يَضَعْنِي؟ وَإِنْ تَضَعْنِي فَمَنْ يَرْفَعْنِي؟ وَقَدْ عَلِمْتُ يَا إِلَهِي أَنْ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ، وَلَا فِي نَقِمَتِكَ عَجَلَةٌ، إِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْقُوَّةَ، وَيَخْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ، وَقَدْ تَعَالَيْتَ عَن ذَلِكِ يَا سَيِّدِي عَلَوًّا كَبِيرًا.

ای پروردگارم اگر مرا بالا ببری چه کسی پست می‌گرداند؟ و اگر مرا فروگذاری چه کسی مرا رفعت دهد؟ در حالی که من دانستم ای خدای من، که در حکم تو ستمی نیست، و نه در انتقام تو تعجیلی باشد، زیرا کسی شتاب می‌کند که بترسد چیزی را از دست بدهد، و ناتوان، به ظلم نیازمند است، ولی تو بلند مرتبه و برتری از آن، ای سرورم، برتری بزرگی.

رَبِّ لَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضًا وَلَا لِنَقِمَتِكَ نَصَبًا، وَمَهْلَنِي وَنَفْسُنِي وَأَقْلَبْنِي عَثْرَتِي، وَلَا تُتْبِعْنِي بِالْبَلَاءِ، فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي فَصَبْرُنِي، فَإِنِّي يَا رَبِّ ضَعِيفٌ، مُتَضَرِّعٌ إِلَيْكَ يَا رَبِّ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، فَأَعِدْنِي، وَأَسْتَجِيرُ بِكَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ فَأَجْرِنِي، وَأَسْتَتِرُ بِكَ فَاسْتُرْنِي يَا سَيِّدِي مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ.

پروردگارا مرا هدفی برای بلا قرار مده، و نه موردی برای انتقامت، و مرا مهلت ده و اندوهم را برطرف کن و لغزشم را صرف نظر نما، و پی در پی مرا مبتلا مفرما، که می‌بینی ناتوانی مرا، و کمی چاره‌ام را، پس مرا شکیبایی ده، که من ای پروردگارم، ناتوان هستم، و به سوی تو ای پروردگار ناله و التماس می‌کنم، و پناه می‌برم به تو از

تو، پس مرا پناه ده، و به تو پناه می جویم از هر بلایی، پس پناهم ده، و به تو پوشش می طلبم، پس مرا بپوشان،
ای سرورم، از آنچه می ترسم و اجتناب می کنم.

وَأَنْتَ الْعَظِيمُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ، بِكَ بِكَ بِكَ اسْتَتَرْتُ.

و تو بزرگ مرتبه‌ای، بزرگ‌تر از هر بزرگی، به تو، به تو، به تو، پوشش گرفتم.

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمْ كَثِيرًا.

ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای خدا، درود فرست بر محمد و
آل پاک و طاهرش، و سلام فراوان از تو بر آنان باد.